

Regeling bouwmaatstaven nucleaire geneeskunde

College bouw ziekenhuisvoorzieningen

Het College bouw ziekenhuisvoorzieningen, of Bouwcollege, is een zelfstandig bestuursorgaan op het terrein van de planning en bouw van de intramurale gezondheidszorg.

Het College bouw ziekenhuisvoorzieningen;
Gelet op artikel 15a van de Wet ziekenhuisvoorzieningen,

Besluit:

Artikel 1

Ten behoeve van nieuwbouwplannen voor een afdeling nucleaire geneeskunde worden bouwmaatstaven vastgesteld, welke een nadere omschrijving inhouden van de in artikel 15, tweede lid, van de Wet ziekenhuisvoorzieningen genoemde criteria. Deze bouwmaatstaven, nader omschreven in het bij deze regeling gevoegde rapport, worden als bijlage 1.24 toegevoegd aan de Regeling bouwmaatstaven Wet ziekenhuisvoorzieningen (Stcrt. 2001, nr. 21).

Artikel 2

Deze regeling treedt in werking met ingang van de tweede dag na dagtekening van de Staatscourant waarin mededeling van de terinzagelegging van de bouwmaatstaven bij het College bouw ziekenhuisvoorzieningen wordt gedaan.

Artikel 3

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling bouwmaatstaven nucleaire geneeskunde.

Aldus vastgesteld in de vergadering van het College bouw ziekenhuisvoorzieningen d.d. 9 juli 2001. De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport heeft op 28 augustus 2001 de bouwmaatstaven voor nieuwbouwplannen voor een afdeling nucleaire geneeskunde goedgekeurd, gelet op zijn bevoegdheid in artikel

15a, tweede lid, van de Wet ziekenhuisvoorzieningen.

Toelichting

Algemeen

De bevoegdheid van het College bouw ziekenhuisvoorzieningen (het Bouwcollege) tot vaststelling van bouwmaatstaven is geregeld in artikel 15a van de Wet ziekenhuisvoorzieningen (WZV). De bouwmaatstaven behoeven, alvorens van kracht te worden, goedkeuring van de Minister. De bouwmaatstaven zijn een nadere uitwerking van de wettelijke criteria van bouwkundig-functionele doelmatigheid, noodzakelijkheid van de bestanddelen en verantwoorde tariefsgevolgen.

In het kader van de overgangsbepalingen van de Wet uitvoeringsorganen volksgezondheid zijn de in het Besluit bouwmaatstaven WZV door de Minister vastgestelde bouwmaatstaven op grond van artikel 15, vierde lid oud, WZV, gelijkgesteld met door de Minister goedgekeurde maatstaven op grond van artikel 15a WZV. Nadien zijn deze bouwmaatstaven, tezamen met een aantal nieuw vastgestelde maatstaven, opgenomen in de door het Bouwcollege vastgestelde 'Regeling bouwmaatstaven Wet ziekenhuisvoorzieningen' (Stcrt. 2001, nr. 21).

Het criterium van de bouwkundig-functionele doelmatigheid is uitgewerkt in specifieke bouwmaatstaven voor categorieën van voorzieningen of onderdelen daarvan (maatstavenrapporten), welke zijn opgenomen in bijlagen bij de regeling.

De specifieke maatstaven zijn in beginsel geformuleerd overeenkomstig

de methodiek van het Bouwbesluit behorende bij de Woningwet, namelijk in de vorm van basiskwaliteitseisen waar ruimten of gebouwdelen aan moeten voldoen. Van deze eisen kan worden afgeweken, mits wordt aangetoond dat de gekozen oplossing tot een kwalitatief tenminste gelijkwaardig resultaat leidt.

Een bouwinitiatief moet binnen de kostennormen worden gerealiseerd. Deze kostennormen zijn opgenomen in het algemeen deel van de Regeling bouwmaatstaven WZV en worden geactualiseerd door middel van de jaarlijkse zogenoemde Bouwkostennota van het Bouwcollege.

Bouwmaatstaven nucleaire geneeskunde

Binnen de nucleaire geneeskunde wordt onderscheid gemaakt tussen patiëntgebonden functies (in vivo diagnostiek en nucleaire therapie) en een laboratoriumfunctie (in vitro diagnostiek). Deze functies hebben met elkaar gemeen dat gebruik wordt gemaakt van open radioactieve stoffen in de vorm van radiofarmaca. In vivo diagnostiek is een vorm van beeldvormende diagnostiek, waarbij onderzoeken worden uitgevoerd met behulp van radiofarmaca. Bij het onderzoek wordt nagegaan hoe de radioactiviteit zich na toediening over het lichaam van de patiënt verspreidt. De radioactiviteit wordt zichtbaar gemaakt met behulp van een scintillatiecamera of gammacamera. Bij de nucleaire therapie kunnen met behulp van radioactieve stoffen met een specifieke affiniteit tot bepaalde weefsels of organen op basis van ioniserende straling groeiprocessen worden afgeremd of teruggedrongen. In vitro diagnostiek betreft laboratoriumonderzoek met behulp van radioactief gelabelde reagentia op van de patiënt afgenomen lichaamsmateriaal. Metingen worden verricht via een zogenoemde bètateller. Radiofarmaca worden in een aan specifieke eisen onderworpen ruimte (hotroom) bereid door koppeling van (extern bereide) radionucliden aan

geschikte stoffen, ten behoeve van de in vivo diagnostiek en nucleaire therapie. Voor de in vitro diagnostiek worden meestal industrieel vervaardigde radioactieve reagentia gebruikt. Er zijn drie varianten uitgewerkt. Hieronder wordt de ruimtebehoefte van deze drie varianten vermeld. De bruto vloeroppervlakte van een afdeling nucleaire geneeskunde komt bij één meetkamer en 10.000 in vitro bepalingen per jaar uit op 375 m². Bij twee meetkamers en 25.000 in vitro bepalingen per jaar bedraagt de bruto vloeroppervlakte 540 m² en bij drie meetkamers en 40.000 in vitro bepalingen per jaar 675 m². In deze oppervlakten is de radiofarmacie mede begrepen.

De in de bouwmaatstaven beschreven uitgangspunten voor de ruimte behoefte bepaling zijn ook van toepassing op de academische ziekenhuizen, afgezien van extra ruimtebehoefte voor stafkamers en voor opleidingsfaciliteiten.

De bouwmaatstaven voor nieuwbouwplannen voor een afdeling nucleaire geneeskunde liggen ter openbare inzage bij het Bouwcollege te Utrecht. De bouwmaatstaven zijn verkrijgbaar bij het Bouwcollege en te raadplegen op www.bouwcollege.nl.

Het College bouw ziekenhuisvoorzieningen,

H.A. de Boer, voorzitter

T. Vroon, algemeen secretaris.